

„Desetak“, iliti državna otimačina

Naša Narodna skupština nedavno je usvojila jedan omanji propis, sa jedva 14 članova, koji je izazvao sveopštu i nepodeljenu pažnju javnosti. Njegov naziv je: „Zakon o privremenom uređivanju osnovica za obračun i isplatu plata, odnosno zarada i drugih stalnih primanja kod korisnika javnih sredstava“.

Kratko i jasno. Tačnije, naziv uopšte nije kratak, ali je zato još manje jasan. Naime, jeste da u zakonu piše da će se primenjivati „počev od obračuna i isplate plata, zarada i drugih stalnih primanja kod korisnika javnih sredstava za mesec novembar 2014. godine“, ali zato nigde u pomenutom propisu ne piše šta znači ono „privremeno“. Da li je u pitanju jedan, dva ili tri meseca, ili je možda reč o deset, dvadeset godina ili za vjeki vjekov, to nikome ko taj zakon pročita neće biti jasno.

Taj period, onako demokratski, ostaje na volju onome ko drma državom, odnosno Vladom Srbije, kako god se pomenuti zvao.

„Očuvanje finansijskog sistema“ koji ne valja

Već u prvom članu ovog dekreta objašnjava se zašto je on donet. A donet je, navodno, „s ciljem očuvanja finansijskog sistema u Republici Srbiji i sistema plata i zarada u javnom sektoru“. Dakle, donet je da bi se sačuvao ceo sistem, koji (a u tome se ama baš svi u Srbiji slažu) ništa ne valja!

U članu broj 2 izričito se navodi koji su to „korisnici javnih sredstava“ koje će ovaj zakon očepiti. Pa se kaže da su tu svi oni koji direktno ili indirektno dobijaju pare iz republičkog i lokalnih budžeta; pa oni što rade u organizacijama obaveznog socijalnog osiguranja; pa sva javna preduzeća, republička ili opštinska, kao i firme koje su osnovala takva preduzeća; pa sve one javne agencije što su pod kontrolom republičke, odnosno lokalne vlasti; pa na kraju i Narodna banka Srbije. Elem, svi oni moraće zaposlenima da isplaćuju zarade umanjene za deset odsto, a tih 10 odsto novca, koliko god da je, lepo će uplaćivati državi. Normalno.

Zakonski biseri

Kako bi država inače mogla da funkcioniše bez para? Kako bi mogla da izdržava 11.000 stranačkih savetnika, da plaća svoju partijsku vojsku, da opslužuje 30.000 službenih vozila, da plaća sudske troškove koje naprave nesposobni javni tužioci, da zakupljuje satelite, da pevaljkama isplaćuje nacionalne penzije, da tetoši više od 150 agencija za koje se najčešće ne zna čemu služe, da plaća milionske penale za kredite koje nije iskoristila, da se predstavlja kao spasilac propalih firmi, da o našem trošku vraća dugove banaka iz kojih su oni

odabrani maznuli ogromne pare, da... (Ovaj spisak prekidamo, jer bi bio toliko dugačak da bi nam bio potreban vanredni broj novina.)

E, onda sledi biser. Za korisnike javnih sredstava (čijim zaposlenima se oduzima 10 odsto od plate), u tački 5. člana 2 Zakona, kaže se da su to i ona pravna lica „nad kojima Republika Srbija, odnosno lokalna vlast ima direktnu ili indirektnu kontrolu nad više od 50 odsto kapitala ili više od 50 odsto glasova u organima upravljanja, druga pravna lica u kojima javna sredstva čine više od 50 odsto ukupnih prihoda ostvarenih u prethodnoj poslovnoj godini“!?

Ovo je kao šlag na torti državne otimačine!

Opet posla za Sud u Strazburu?

Kao prvo, tu spadaju i one firme koje uopšte nisu javna preduzeća, nego, na primer, akcionarska društva, čiji je većinski paket akcija, posle raskida privatizacionih ugovora, privremeno pripao državi. Tipičan primer za to je upravo „Pančevac“.

Dakle, zaposlenima će biti oduziman „desetak“, i to u firmi koja već dve decenije ne dobija ama baš ni cvonjka budžetskih para i izdržava se samo od onoga što na tržištu zaradi! A ugurana je u kategoriju onih mastodontskih preduzeća (kao što je „Srbijagas“, na primer) čiji zaposleni na račun svih nas prave gubitke merene desetinama miliona evra i imaju plate o kojima možemo samo da sanjamo.

Kao drugo, osnovano se sumnja da „narodni“ poslanici nemaju pojma o tome šta stvarno piše u pomenutom zakonu za koji su većinski digli ruke. A piše da će zaposlenima u preduzećima koja tokom iduće godine budu privatizovana, država i dalje uzimati 10 odsto od zarade, bez obzira na to što rade u čisto privatnoj firmi!?! Drugim rečima, ako nekoliko stotina preduzeća početkom iduće godine dobiju privatnog vlasnika, zaposlenima će i dalje plate biti umanjivane, ukoliko su tokom ove poslovne godine više od 50 odsto prihoda dobijali iz javnih sredstava!

I može se s velikom dozom sigurnosti očekivati da će posle toga Sud u Strazburu opet imati pune ruke posla s brojnim tužbama iz Srbije.

Z. Spremo